

Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Moldova

Inspectoratul General al Poliției

„28” aprilie 2015

ORDIN
mun. Chișinău

nr. 79

Cu privire la aprobarea Instrucțiunilor metodice privind intervenția Poliției în identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea cazurilor de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului

În scopul eficientizării implementării la nivel sectorial a Legii nr.140 din 14.06.2014, privind protecția specială a copiilor aflați în situații de risc, Hotărârii Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea Instrucțiunilor privind mecanismul, intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului,

ORDON:

1 Se aprobă Instrucțiunile metodice privind intervenția Poliției în identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea cazurilor de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului, conform anexei.

2 Șefii Direcției de poliție a mun. Chișinău, UTA Găgăuzia și Inspectoratelor de poliție vor aduce la cunoștința efectivului din subordine prevederile prezentului ordin și vor asigura implementarea acestuia.

3 Suportul consultativ, metodologic pentru implementarea prezentului ordin de către efectivul subdiviziunilor cu atribuții în domeniu, va fi asigurat de către Direcția generală securitate publică din cadrul Inspectoratului General al Poliției.

4 Controlul executării prezentului ordin se pune în sarcina Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției.

5 Prezentul ordin se aduce la cunoștința subdiviziunilor interesate ale Poliției.

**Șef adjunct,
colonel de poliție**

semnat

Gheorghe CAVCALIUC

ex. Natalia. Gaidibadi
tel: 022-868-061

Instrucțiuni metodice

privind intervenția Poliției în identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea cazurilor de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului

Capitolul I.

Dispoziții generale

Secțiunea 1. Cadrul general de reglementare a atribuțiilor specifice în domeniu

1. Prezentele Instrucțiuni reglementează atribuțiile specifice ale Poliției în calitate sa de instituție publică specializată a statului din subordinea Ministerului Afacerilor Interne¹, în cadrul procesului de prevenire, identificare, evaluare, referire, asistență specializată și monitorizare a cazurilor de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului.

2. În conformitate cu prevederile cadrului legislativ și normativ în vigoare² Poliția este obligată să:

1) înregistreze, examineze și informeze autoritatea tutelară despre sesizările parvenite din partea cetățenilor, instituțiilor medicale, instituțiilor de învățământ, instituțiilor prestatoare de servicii sociale, alte instituții din comunitate, referitor la cazurile suspecte sesizate/identificate de violență, neglijare, exploatare a copilului, inclusiv cele de prezență a unui pericol iminent pentru viața sănătatea și securitatea acestuia;

2) participe la solicitarea autorității tutelare locale, asistenților sociali - manageri de caz, la activitatea echipelor multidisciplinare (în continuare EMD) în procesul de evaluare inițială și complexă a cazurilor suspecte sesizate/autoidentificate, precum și la elaborarea, implementarea și monitorizarea planului individualizat de asistență al copiilor victime;

3) să acorde suport autorității tutelare locale/teritoriale în asigurarea măsurilor de protecție a copilului victimă prin: a) reținerea agresorului în funcție de gravitatea cazului; b) informarea copilului victimă (în dependență de capacitatea

¹ Art. 2 din Legea nr. 320 din 27.12.2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului;

² alin. 6 al art. 53 din Codul Familiei al Republicii Moldova; alin. 1 al art. 265 din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova; art. 318¹ din Codul de Procedură Civilă al Republicii Moldova; art. 20 din Legea nr.140, din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți, alin. 6 al art. 8; alin.3 și 5 ale art. 11; lit. c) și e) ale art. 12; lit.a) a art. 13; și alin. 2 și 5 ale art. 15, din Legea nr. 45 din 01.03.2007, privind combaterea violenței în familie; lit. d) din art. 19, alin. a), n) din art. 21 și alin. a) și c) ale art. 23 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului; Ordinul MAI nr. 275 din 14.08.2012, cu privire la aprobarea Instrucțiunii metodice privind intervenția organelor afacerilor interne în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie; Ordinul interministerial al MAI/MS nr. 372/388, din 03.11.2009, cu privire la îmbunătățirea măsurii conlucrării între organele ocrotirii sănătății și afacerilor interne; Ordinul MPSFC nr. 71 din 03.10.2008, Managementul de caz, Ghidul asistentului social;

acesteia de discernământ) și a reprezentanților legali ai acesteia despre măsurile de protecție aplicabile și drepturile la asistență juridică gratuită; c) însoțirea copilului victimă, inclusiv a mamei acestuia (în cazurile când victimele sunt membri ai aceleiași familii) pentru plasare în cadrul unui serviciu social specializat; d) adresarea instanței judecătorești (pentru obținerea ordonanței de protecție, precum și supraveghere a executării acesteia; e) realizarea măsurilor investigative pentru încadrarea juridică a cazului și referire justiției agresorului.

4) asigure măsuri de prevenire a repetării situațiilor de risc pentru copii prin: a) menținerea evidenței nominale a agresorilor; b) vizitarea agresorilor aflați în evidență nominală și familiilor pentru prevenirea comiterii faptelor repetate de violență, neglijare și exploatare față de copii și alți membri de familie; c) asigurarea referirii agresorilor la serviciile de reabilitare; d) asigurarea ordinii și securității publice în comunitate și colaborarea cu autoritățile publice locale și societatea civilă cu competențe în domeniu.

3. Realizarea deplină a acestor atribuții contribuie la asigurarea funcționalității mecanismului intersectorial comun de cooperare în identificarea, raportarea, asistența sau referirea, evaluarea și monitorizarea a cazurilor de risc pentru copil precum violența, neglijarea și exploatarea și traficul de persoane³.

Capitolul II.

Identificarea, înregistrarea, evaluarea inițială și raportarea cazurilor suspecte de violență, neglijare, exploatare, trafic al copilului.

Secțiunea 1. Identificarea cazurilor

4. Identificarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului este efectuată de către angajații Poliției⁴. Modalitățile prin care aceștia identifică și/sau se autosesizează despre cazurile suspecte de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului sunt următoarele:

1) acțiuni de prevenire a criminalității și menținere a ordinii publice în comunitate, care includ culegerea informației în scop de cunoaștere și care în cazul depistării nemijlocite a bănuielii rezonabile cu privire la săvârșirea unei infracțiuni implică autosesizarea;

2) adresări directe ale copilului sau sesizări parvenite din partea reprezentanților legali ai acestuia (părinții, tutorele/curatorul/adoptatorul);

³ Art. 20 din Legea nr.140, din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți; Hotărârea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

⁴ alin.4 al art. 24 din Legea nr. 320 din 27.12.2012, cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, p.26. din Hotărârea Guvernului nr. 283 din 24.04.2014, pentru aprobarea Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne

3) sesizări din partea membrilor familiei extinse (care include toate rudele pînă la gradul IV de rudenie inclusiv)⁵, vecinilor și oricăror alte persoane din comunitate;

4) sesizări și/sau referiri din partea specialiștilor care lucrează cu copiii (asistenți sociali comunitari, lucrători medicali, pedagogi, psihologi, juriști, inspectori de muncă, reprezentanți ai societății civile), inclusiv reprezentanți ai altor instituții și instanțe din comunitate.

Secțiunea 2. Înregistrarea și raportarea sesizărilor

5. Angajații Poliției, serviciile de gardă ale subdiviziunilor teritoriale ale Poliției, sunt obligați, pe parcursul a 24 de ore, să recepționeze și să înregistreze toate sesizările, plîngerile, denunțurile, autodenunțurile, autosesizările despre infracțiuni și fapte ilicite săvîrșite, precum și cele în curs de pregătire, indiferent de sursa acestora (telefon, poștă, rețeaua „Internet”, mass-media, alte surse informative), forma lor (verbale/în scris, semnate/anonime), plenitudinea datelor anunțate, locul și timpul comiterii acestora, precum și competență. Modul de înregistrare, precum și organizarea ordinei examinării acestora, se realizează în conformitate cu prevederile cadrului normativ în vigoare⁶.

6. Angajații Poliției care au primit și înregistrat o sesizare conform prevederilor punctului 6 privind un caz suspect de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului, sau căroră aceasta le-a fost repartizată pentru verificare, se vor deplasa la fața locului pentru constatare a circumstanțelor, și vor anunța imediat, prin telefon, autoritatea tutelară locală, inclusiv vor completa obligatoriu și remite în adresa acesteia, în cel mult 24 de ore, ***Fișa de sesizare a cazului suspect de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului*** (în continuare Fișa de sesizare)⁷ cu datele obținute de la sursă la momentul identificării cazului, și o vor înregistra conform cerințelor privind gestionarea corespondenței de intrare/ieșire.

⁵ Legea nr.140 din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți;

⁶ alin. 1 din art. 262; alin. 1 din art. 265, și art. 273 din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova; lit. d) din art. 19 și alin.4 din art. 24 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului, alin. 6 din art. 8, și alin.3 din art. 11 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, privind combaterea violenței în familie; Legea nr. 216 din 29.05.2003 cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni; Ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-O/95 din 18 iulie 2008, cu privire la Evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvîrșit infracțiuni; Ordinul MAI nr.71 din 28.11.2013 privind statele de organizare ale Poliției; Ordinul IGP nr. 138 din 11.11.2013, privind aprobarea instrucțiunilor referitoare la organizarea activității de urmărire penală în cadrul Inspectoratului General al Poliției al MAI;

⁷ p.6, alin.2 și p.47 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului; Ordinul interministerial MMPSF/MEduc/MS/MAI nr. 153/1043/1042/293 din 8.10.2014, cu privire la aprobarea Fișei de sesizare a cazului suspect de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului;

7. Situațiile care absolvesc angajații poliției de la obligativitatea completării și expedierii în adresa autorității tutelare a *Fișei de sesizare*, sunt sesizările și solicitările din partea acestora pentru deplasare la fața locului și constatarea cazurilor, inclusiv celor cu pericol iminent pentru viața și sănătatea copilului, precum și pentru asigurarea suportului în procesul aplicării măsurilor urgente de protecție a copilului.

8. Conducătorii subdiviziunilor cu drept de semnătură nu vor admite încheierea examinării cazului fără prezența anexată a *Fișei de sesizare* remisă în adresa autorității tutelare.

Secțiunea 3. Constatarea la fața locului în cadrul procesului de evaluare inițială a cazurilor suspecte

9. Examinarea fiecărei sesizări/autosesizări recepționate și înregistrate privind cazurile suspecte de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului este obligatorie și promptă prin efectuarea constatării la fața locului a circumstanțelor⁸. Aceasta, la rândul său constituie și contribuția angajaților poliției, în calitate de membri ai echipelor multidisciplinare (în continuare EMD), la procesul de evaluare inițială a cazurilor care este realizat de către managerul de caz desemnat de către autoritatea tutelară locală⁹.

10. Angajații Poliției, dacă aceștia primii au recepționat și înregistrat sesizarea/autosesizat despre cazul suspect, la fața locului vor realiza „*interviul de protecție*”- *primul contact cu copilul*, care nu poate fi calificat ca „audiere a minorilor” efectuarea căreia impune întrunirea condițiilor speciale conform normelor procesual penale¹⁰. De menționat că, „interviul de protecție” poate fi efectuat de către altcineva desemnat din membrii EMD, față de care copilul manifestă mai multă deschidere¹¹, iar în cadrul acestuia se va determina:

1) dacă cazul propriu-zis de violență, neglijare, exploatare și trafic față de copil a avut loc și în ce împrejurări;

⁸ Art. 426 al Codului Contravențional al Republicii Moldova, după caz, art. 118; alin.2 din art. 273, și 274 ale Codului de Procedură Penală al Republicii Moldova; lit.d) din art. 19, și lit. b), d) și f) din art. 20 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului;

⁹ alin. 1, lit. a) și b) din art. 9 din Legea nr.140 din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți; p.7 și p.8 și p. 48 din Hotărârea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

¹⁰ Art. 110¹ din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova; D. Simboteanu (2009). Audierea legală a copiilor victime/martori ai abuzului și neglijării. Ghid pentru profesioniști. Elaborat cu suportul USAID/ABA Rule of Law Initiative/CNPAC. http://cnpac.org.md/uploaded/Publicatii/PDF/audierea_legala.pdf ;

¹¹ P.10 din Hotărârea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

2) dacă copilul se simte în siguranță și dacă sunt necesare intervenții pentru asigurarea măsurilor urgente de protecție, precum și asigurarea serviciilor de asistență medicală de urgență;

3) care sunt persoanele de încredere din anturajul copilului (prieteni, rude, vecini, pedagogi, preot, etc.) de la care ar putea fi obținută mai multă informație, precum și rețelele de suport (rude, vecini, prieteni de familie) cărora copilul le poate fi încredințat în cazul necesității aplicării de către autoritatea tutelară locală a măsurii de plasament de urgență¹²;

4) care sunt planurile copilului pentru viitor, adică ce are de gând să facă mai departe (pentru a putea fi prevenite potențiale situații de suicid, fugă de acasă, etc.), precum și care sunt necesitățile de suport ale acestuia (care pot fi de natură medicală, socială, educațională, juridică);

5) informa copilul (ținând cont de vârsta și capacitatea de înțelegere a acestuia) despre drepturile pe care le are, măsurile de protecție propuse și serviciile de suport care urmează a-i fi acordate.

11. În procesul acumulării materialelor probatorii de la fața locului (colectare de materiale, audiere a persoanelor, dispunere a efectuării examinărilor specializate, precum și realizare a altor acțiuni cu caracter urgent ce nu suportă amânare), angajații Poliției se vor axa pe relevarea următoarelor elemente care vor servi la încadrarea juridică corectă a cazului sesizat/autosesizat¹³:

1) confirmarea/infirmarea producerii abuzului, tipul acestuia, precum și circumstanțele prin: a) documentarea semnelor vizibile de ordin fizic leziuni/traumatisme, precum și celor de ordin comportamental¹⁴; b) determinarea motivelor producerii abuzului și naturii relației dintre victimă și agresor; c) dacă aceasta a fost pentru prima dată sau au mai existat antecedente, inclusiv dacă au fost luate careva măsuri în acest sens;

2) gradului actual de siguranță al copilului: a) dacă agresorul continuă să aibă accesul la copil și dacă sunt și alți copii în îngrijirea agresorului sau în contact cu acesta; b) locul posibil de aflare a agresorului, în cazul în care acesta lipsește de la fața locului; c) dacă victima și agresorul locuiesc împreună sau separat; inclusiv d)

¹² alin. 2) a art.11, din Legea nr.140 din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți; p.15, alin.1) din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

¹³ alin. 2 a art. 273 din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova;

¹⁴ Ordinul MMPSF/MEduc/MS/MAI nr. 153/1043/1042/293 din 08.10.2014, cu privire la aprobarea Fișei de sesizare a cazului suspect de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului; p. 31 din Ordinul MAI nr. 275 din 14.08.2012, Cu privire la aprobarea Instrucțiunii metodice privind intervenția organelor afacerilor interne în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie, inclusiv prevederile Ghidului de aplicare practică „Mecanismul intersectorial de cooperare pentru asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale abuzului, neglijării, exploatării, traficului” elaborat CNPAC/CIDDC în parteneriat cu MMPSF, MEduc, MS, MAI;

dacă există stabilită ordonanța de protecție și dacă au fost încălcate restricțiile acesteia;

3) prezența martorilor dispuși să depună mărturii și altor persoane de la care s-ar putea obține careva informații suplimentare despre caz;

4) identificarea și ridicarea corpurilor delictive, etc.

12. De menționat că, în cazurile constatării pericolului iminent pentru viața și sănătatea copilului, aplicarea măsurilor urgente de protecție a acestuia vor prima asupra celor de acumulare a materialului probator.

13. Datele obținute în urma „interviului de protecție, precum și observațiile angajatului poliției în procesul constatării la fața locului privind prezența vizibilă a semnelor de ordin fizic și comportamental care sugerează asupra producerii abuzului față de copil, vor fi notate de către acesta în *Fișa de sesizare* a cazului pe care o va remite, în cel mult 24 de ore, în adresa autorității tutelare locale¹⁵.

Secțiunea 4. Procedura de asigurare a măsurilor urgente de protecție

14. În cazul în care rezultatele constatării la fața locului relevă asupra prezenței pericolului iminent pentru viața și sănătatea copilului¹⁶ și necesității aplicării măsurilor urgente de protecție, angajații poliției vor:

1) raporta imediat serviciului de gardă al inspectoratului teritorial de poliție în vederea organizării deplasării la fața locului a membrilor grupului operativ pentru efectuarea investigațiilor și începerea urmăririi penale¹⁷;

2) acorda suport reprezentanților autorității tutelare locale, prin asigurarea securității acestora și a copilului victimă, în aplicarea măsurii de luare forțată a acestuia de la părinți/îngrijitori bănuți de producerea abuzului, și însoțirea lui pînă la serviciile sociale specializate de plasament temporar în regim de urgență¹⁸;

¹⁵ p.6, alin.2 și p.47 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului; Ordinul interministerial MMPSF/MEduc/MS/MAI nr. 153/1043/1042/293 din 8.10.2014, cu privire la aprobarea Fișei de sesizare a cazului suspect de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului;

¹⁶ Art. 151; 152; 155; 156; 157; 163; 164¹; 171; 172; 173; 174; 175; 201; 201¹; 206; 207; 208; 208¹ și 209 din Codul Penal al Republicii Moldova

¹⁷ alin. 3 și 4 ale Art. 55 din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova; p. 48, alin. 1, lit. b) din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

¹⁸ alin. 2 a art. 71, din Codul Familiei al Republicii Moldova; alin 2) a art. 5; alin.1) a art.10 și art. 11 din Legea nr.140 din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți; p.48, alin1, lit.a) din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului; Hotărîrea Guvernului nr. 1177 din 31.10.2007, cu privire la instituirea Comisiei pentru protecția copilului aflat în dificultate și aprobarea Regulamentului-cadru de activitate a acesteia;

- 3) limita accesul la copilul victimă a agresorului prin reținerea acestuia¹⁹;
- 4) dispune efectuarea examinărilor specializate și audierea copilului (în calitate de martor sau victimă);
- 5) acorda suport reprezentanților legali ai copilului (părinți, înfietori, tutori/curatori, autoritate tutelară în cazul în care părinților sau îngrijitorilor li s-a suspendat această calitate fiind suspectați de producerea abuzului, sau care lipsesc) în efectuarea demersurilor pentru obținerea ordonanței de protecție²⁰. În cazurile de imposibilitate a depunerii cererii de către aceștia (când dezacordul lor contravine interesului superior al copilului, sau sunt pasivi în solicitarea acestei măsuri), iar necesitatea ordonanței de protecție este evidentă, va întreprinde de unul singur demersurile necesare în acest sens²¹;
- 6) asigura securitatea membrilor EMD (la solicitarea acestora), în procesul de colectare a informației primare despre caz.

Secțiunea 5. Evaluarea inițială a cazului sesizat/autosesizat în absența temporară a autorității tutelare locale

15. În lipsa temporară a autorității tutelare locale și a managerului de caz, angajații poliției din localitatea unde se află copilul, care au recepționat și înregistrat o sesizare, ori s-au autosesizat despre existența unei situații de pericol iminent pentru viața și sănătatea acestuia²², vor demara procesul de evaluare inițială a cazului²³ cu:

1) efectuarea acțiunilor prevăzute la Secțiunile 2, 3 și 4 din cadrul prezentului Capitol, și cu informarea imediată a autorității tutelare teritoriale în cazul necesității asigurării din partea acesteia a măsurilor urgente de protecție a copilului victimă, cu completarea și expedierea în adresa acesteia în cel mult 24 de ore, a *Fișei de sesizare*;

¹⁹ Art. 165 și art.166 din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova; art. 433, art. 434 și art. 435 din Codul Contravențional al Republicii Moldova;

²⁰ Art. 318⁴ din Codul de Procedură Civilă al Republicii Moldova; art. 12; 13 și 15 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, privind combaterea violenței în familie; Ordinul MAI nr. 275 din 14.08.2012, Cu privire la aprobarea Instrucțiunii metodice privind intervenția organelor afacerilor interne în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie;

²¹ Alin.1) a art. 318¹ din Codul de Procedură Civilă al Republicii Moldova; art. 251¹ din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova; lit. c) și e) ale art. 12, din Legea nr. 45 din 01.03.2007, privind combaterea violenței în familie; Ordinul MAI nr. 275 din 14.08.2012,

²² Art. 151; 152; 155; 156; 157; 163; 164¹; 171; 172; 173; 174; 175; 201; 201¹; 206; 207; 208; 208¹ și 209 din Codul Penal al Republicii Moldova;

²³ P. 10 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului; Ordinul interministerial al MS/MAI nr. 372/388, din 03.11.2009, cu privire la îmbunătățirea măsurii conlucrării între organele ocrotirii sănătății și afacerilor interne, precum și Ordinul MMPSF nr. 71 din 03.10.2008, Managementul de caz, Ghidul asistentului social);

2) acordarea, în caz de necesitate, a primului ajutor și chemarea serviciului de Asistență Medicală de Urgență (ambulanța)²⁴;

3) convocarea altor membri ai EMD de la nivel local pentru colectarea informației primare despre caz;

4) întocmirea *Raportului de evaluare inițială a cazului* care este expediat în cel mult 48 de ore de la finalizarea procesului dat autorității tutelare locale²⁵, și care va conține date despre:

- motivul inițierii evaluării primare (sesizare/autosesizare);
- date despre copil, familia acestuia, inclusiv adoptatori/tutori (structura familială și climatul din cadrul acesteia);
- descrierea generală a cazului: a) când s-a produs abuzul și tipul acestuia; b) dacă este pentru prima dată, sau au mai existat precedente; c) dacă au fost observate careva semne fizice vizibile și dacă copilul a avut nevoie de îngrijiri medicale (inclusiv cu spitalizare); d) cine este presupusul agresor, dacă continuă să aibă acces la copil și care au fost acțiunile poliției; e) dacă a fost identificat cineva din anturajul copilului în care acesta are încredere și de la care ar putea fi obținute mai multe detalii, care sunt planurile și așteptările copilului pentru viitor; f) există cineva dintre membrii familiei, rude, vecini care au atitudine suportivă față de copil și cărora acesta le-ar putea fi plasat, etc.; și g) necesitățile de suport ale copilului.
- concluzii și propuneri privind măsurile de protecție a copilului;
- numele angajatului poliției care a întocmit raportul, numele specialiștilor din cadrul EMD care au participat la evaluare, precum și data întocmirii raportului.

Secțiunea 6. Sistematizarea datelor în urma constatării la fața locului

16. Informația acumulată în procesul de constatare de la fața locului, va fi consemnată în Procesul-verbal de cercetare la fața locului, cu menționarea și descrierea probelor relevate, care, împreună cu probele, vor fi predate în termen de 24 ore, organului de urmărire penală, pentru demararea acțiunilor procesuale în acest sens.

17. În cazurile când agresorul este reținut, actele de constatare, mijloacele materiale de probă și persoana reținută se predau organului de urmărire penală sau procurorului imediat, dar nu mai târziu de 3 ore de la momentul reținerii de facto a persoanei.

²⁴ alin. 3 a art. 23, și alin. 4 a art. 24 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului; Ordinul interministerial al MS/MAI nr. 372/388, din 03.11.2009, cu privire la îmbunătățirea măsurii conlucrării între organele ocrotirii sănătății și afacerilor interne;

²⁵ P. 10 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

18. În situația în care constatarea la fața locului a relevat asupra prezenței elementelor constitutive ale unei contravenții, cazul se documentează conform procedurii contravenționale.

19. Dacă informațiile sesizate/autosesizate cu privire la cazul de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului nu și-au găsit confirmarea, nu au fost identificate elementele constitutive ale unei infracțiuni sau contravenții, angajatul poliției care a examinat cazul prezintă conducătorului organului de urmărire penală o încheiere motivată despre rezultatele verificării, la care va anexa materialele acumulate, inclusiv *Fișa de sesizare* remisă în adresa autorității tutelare locale/teritoriale. Toate materialele de examinare împreună cu încheierea aprobată de către conducător se transmit pentru păstrare în dosarul de nomenclator, cu atribuirea unui număr de evidență.

Capitolul III.

Examinările specializate în cazurile de violență, neglijare, exploatare, trafic al copilului

Secțiunea 1. Efectuarea examinării medico-legale

20. În scopul constatării și/sau aprecierii gravității vătămarilor și urmelor aplicării violenței fizice și sexuale, organul de urmărire penală va ordona (solicita în scris) Centrului de Medicină Legală (prin intermediul secțiilor sale teritoriale și municipale), efectuarea examinării medico-legale a copilului victimă în cel mult 24 de ore de la producerea cazului investigat²⁶.

21. Organul de urmărire penală va solicita autoritatea tutelară locală să participe la procedura de efectuare a examinării medico-legale și audierea copilului, în cazul în care acesta nu are reprezentant legal sau dacă acestuia i s-a suspendat această calitate ca fiind bănuit de producerea abuzului, sau dacă acesta acționează în detrimentul interesului superior al copilului.

22. În urma examinării medico-legale, va fi întocmit un Raport care, din momentul finisării acestei proceduri, vă fi expediat în timp de 24 de ore organelor de urmărire penală solicitante și care va conține aprecierea gradului de gravitate al vătămarilor corporale cu descrierea acestora în baza criteriilor stabilite. Acesta va permite organelor de urmărire penală să stabilească circumstanțele importante

²⁶ Art. 139; alin.4) a art. 140 și alin. 1) a art.143 din Codul de Procedură Penală; alin. 2 a art. 57 din Legea ocrotirii sănătății, nr. 411 din 28.03.1995; alin.1 a art. 15, din Legea nr. 1086 din 23.06.2000, cu privire la expertiza judiciară, constatările tehnico-științifice și medico-legale; p.18; 19 și 20 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului; p.3) și 4) din Regulamentul MS nr. 199 din 27.06.2003, de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale; și cap. V din Ordinul MS nr.155 din 24.02.2012, cu privire la aprobarea Instrucțiunii privind intervenția instituțiilor medicale în cazurile de violență în familie, etc.

precum: vitalitatea și vechimea traumei, mecanismele de formare a leziunilor, tipul agentului vulnerant etc. și va constitui unul dintre mijloacele probatorii pentru începerea desfășurarea corectă și deplină a urmăririi penale sau neînceperea acesteia²⁷.

Secțiunea 2. Efectuarea examinărilor psihiatrice, psihologice și audierea copilului

23. În cazul în care se observă că copilul victimă a violenței, neglijării, exploatării și traficului a suferit traume psihice, angajatul poliției sau reprezentantul legal al copilului va solicita instituțiilor medico-sanitare din sistemul Ministerului Sănătății efectuarea examinării psihiatrico-legale²⁸.

24. În urma examinării psihiatrico legale va fi întocmit un Raport care, din momentul finisării acestuia, va fi expediat în timp de 24 de ore organelor de urmărire penală solicitante sau reprezentantului legal și care va constitui unul dintre mijloacele probatorii în procesul de începere/neîncepere a urmăririi penale.

25. În cazul în care se suspectă, sau s-a confirmat că copilul a fost supus violenței, neglijării, exploatării și traficului, la solicitarea reprezentanților legali ai acestuia sau a autorității tutelare, sau din oficiu, organul de urmărire penală poate solicita psihologului cu experiență în domeniu efectuarea raportului psihologic, în vederea constatării existenței semnelor/consecințelor violenței²⁹. Raportul de evaluare psihologică este utilizat de către EMD ca suport în determinarea măsurilor planului individualizat de asistență, precum și poate fi prezentat la etapa de urmărire penală sau cercetare judecătorească constituind un element suplimentar probator.

26. Audierea copilului în calitate de martor sau victimă a infracțiunilor cu caracter sexual, privind traficul de trafic de ființe umane și violența în familie, precum și alte cazuri în care interesele justiției sau ale copilului o cer, este efectuată în condiții speciale în conformitate cu cerințele normelor procesual penale³⁰, precum și prevederile cadrului normativ și metodic aprobat în acest sens.

Capitolul IV.

²⁷ Regulamentul Ministerului Sănătății nr. 199 din 27.06.2003, de apreciere medico-legală a gravității vătămării corporale, precum și alte cu caracter normativ și metodic ale Centrului de Medicină Legală.

²⁸ alin.1, p.5) din art. 143, din Codul de Procedura Penală ; alin.2 a art. 58, din Legea ocrotirii sănătății, nr. 411 din 28.03.1995; p.21 din Hotărârea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

²⁹ P.22 din Hotărârea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

³⁰ alin. 5 a art. 109 și 110¹ din Codul de Procedură Penală;

Participarea în cadrul EMD la evaluarea complexă a cazului, elaborarea și implementarea planului individualizat de asistență

27. Dacă rezultatele evaluării inițiale confirmă că, copilul a fost victimă a violenței, neglijării, exploatării și traficului, managerul de caz (desemnat de către autoritatea tutelară locală) în cel mult 10 zile efectuează evaluarea complexă a cazului și elaborează planul individual de asistență al copilului³¹. Angajații poliției, în calitate de membri ai EMD³², participă și contribuie la acest proces conform competențelor deținute, prin³³:

1) acumularea materialelor necesare suplimentare despre caz și prezentare Inspectoratului teritorial de poliție/instanței de judecată a procesului-verbal pentru aplicarea măsurilor de contrîngere față de agresor;

2) determinarea măsurilor individuale/speciale de prevenție pentru agresor bazate pe caracteristicile lui individuale ale acestora și tipul abuzului comis³⁴;

28. În procesul de implementare, evaluare și monitorizare a planului individualizat de asistență a copilului victimă, angajații poliției, își asumă următoarele responsabilități³⁵:

1) monitorizează (în cooperare cu ceilalți membri ai EMD), situația copilului și familiei acestuia, inclusiv comportamentul agresorului, în vederea prevenirii situațiilor repetate de violență, neglijare, exploatare și trafic pînă la soluționarea definitivă a cazului³⁶;

2) supraveghează respectarea de către agresor a prevederilor ordonanței de protecție, precum și a măsurii preventive de arest la domiciliu aplicate acestuia³⁷;

³¹ alin.1 a art. 1, și art. 17 din Legea cu privire la serviciile sociale; lit. a) a art. 23, din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului; p.25 și p.26 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului; p.III din Ordinul MPSFC nr. 71 din 03.10.2008, Managementul de caz, Ghidul asistentului social;

³² P.10 lit. b) și d), p.12 lit.a) din Ordinul MAI nr. 254 din 03.09.2014, cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției; Dispoziția IGP/MAI nr. 34/4-231 din 12.02.2014, cu privire la aprobarea Instrucțiunilor ce vizează implementarea noului concept de activitate în domeniul prevenirii delincvenței în rândul copiilor și victimizării acestora a Biroului siguranță copii din cadrul subdiviziunilor teritoriale ale Poliției;

³³ P.49 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

³⁴ Cap. III din Ordinul MAI nr. 275 din 14.08.2012, Cu privire la aprobarea Instrucțiunii metodice privind intervenția organelor afacerilor interne în prevenirea și combaterea cazurilor de violență în familie;

³⁵ P.50 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

³⁶ lit. n) a art. 21 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului; alin. 6, lit. e), l) și m) ale art. 8, din Legea nr. 45 din 01.03.2007, privind combaterea violenței în familie;

³⁷ lit. c) a art. 20, și lit. n) a art. 21 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului; p. 10, lit. j) din Ordinul MAI nr. 254 din 03.09.2014, cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției;

3) asigură evidența nominală a agresorilor cu realizarea măsurilor individuale/speciale de prevenție, precum a accesului acestora la serviciile sociale specializate de reabilitare existente³⁸;

4) asigură paza, securitatea și ordinea publică în serviciile sociale specializate de reabilitare a victimelor³⁹;

5) cooperează cu autoritatea tutelară locală și EMD în vederea asigurării participării unui pedagog/psiholog/psihopedagog la procedurile legale de audiere, expertize în care este implicat copilul⁴⁰.

Capitolul V.

Organizarea evidenței și păstrării documentației privind cazurile sesizate/autosesizate

29. Toate sesizările/autosesizările privind cazurile de violență, neglijare, exploatare și trafic al copilului sunt înregistrate obligatoriu de către angajații poliției conform cerințelor normative cu privire la evidența infracțiunilor, cauzelor penale și persoanelor care au săvârșit infracțiuni⁴¹. Suplimentar, toate sesizările înregistrate sunt obligatoriu notate în *Fișele de sesizare* și în *Registrul de evidență a actelor de intrare/ieșire* cu indicarea în cadrul acestora a: datei și orei înregistrării, conținutului datelor la momentul identificării completate în baza informațiilor comunicate de sursa raportării cazului suspect, a datei și orei remiterii, precum și numelui angajatului poliției care a expediat sesizarea și a specialistului din cadrul autorității tutelare care a recepționat-o⁴².

30. Evidența *Fișelor de sesizare* completate și remise în adresa autorității tutelare este ținută în mape separate pe o durată reglementată de cadrul normativ intern cu privire la gestionarea corespondenței⁴³. De asemenea, *Fisele de sesizare* sunt parte la dosare în cazul celor penale și contravenționale, cu o durată de păstrare în dependență de tipul calificat al cauzei.

³⁸ alin. 6, lit. b) și j) ale art. 8, din Legea nr. 45 din 01.03.2007, privind combaterea violenței în familie;

³⁹ alin. 6, lit. k) ale art. 8, din Legea nr. 45 din 01.03.2007, privind combaterea violenței în familie;

⁴⁰ Art. 110¹ din Codul de Procedură Penală al Republicii Moldova, p.20 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

⁴¹ Legea nr. 216 din 29.05.2003, cu privire la Sistemul informațional integral automatizat de evidență a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni; Ordinul interdepartamental nr. 121/254/286-O/95 din 18 iulie 2008, cu privire la Evidența unică a infracțiunilor, a cauzelor penale și a persoanelor care au săvârșit infracțiuni; Ordinul MAI nr.71 din 28.11.2013 privind statele de organizare ale Poliției;

⁴² P.34 și p35 din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

⁴³ Ordinul MAI nr. 253 din 30.06.2003, cu privire la aprobarea Indicatorului documentelor și al termenilor lor de păstrare create în cadrul organelor afacerilor interne, instituțiilor, întreprinderilor și organizațiilor sistemului Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova.

Capitolul VI.

Organizarea instituțională privind activitățile de prevenire și monitorizare

Secțiunea 1. Organizarea instituțională și informarea efectivului

31. Activitatea subdiviziunilor specializate cu funcții operaționale și de suport, inclusiv subdiviziunilor teritoriale ale poliției este organizată astfel încât, pe lângă asigurarea ordinii și securității publice prin intervenții directe pentru combaterea infracțiunilor și contravențiilor, să fie promovate și activități de prevenire a producerii/repetării acestora. În acest scop șefii acestora, vor asigura:

1) anual în cadrul orelor de formare profesională a efectivului⁴⁴, informarea acestuia despre prevederile cadrului legislativ-normativ în domeniu, despre modificările apărute, inclusiv despre prevederile prezentei Instrucțiuni metodice, care au condus la revizuirea cadrului organizațional-funcțional și fișelor de post;

2) efectuarea raportării sesizărilor cazurilor suspecte înregistrate, precum și asigurarea siguranței și securității copiilor victime, inclusiv celor în situații de risc⁴⁵, prin punerea la dispoziția angajaților poliției a formularelor *Fișei de sesizare* și listei de contacte (telefoane/faxuri/e-mailuri) ale autorităților tutelare teritoriale/locale, altor instituții publice și servicii sociale specializate cu atribuții în protecția drepturilor copilului și intervenție în cazurile de risc, inclusiv servicii de reabilitare pentru victime și agresori;

3) depistarea precoce a copiilor în situații de risc prin realizarea în cadrul comunității a măsurilor de supraveghere și control a situației infracționale, inclusiv prin ținerea evidenței copiilor cu comportament delincvent, evidența agresorilor familiari, precum și vizitarea sistematică a familiilor vulnerabile cu probleme sociale (cu antecedente penale, antisociale, incidente de violență în familie în trecut, consumatori de alcool sau droguri, familii cu copii delincvenți, familii socialmente vulnerabile etc.)⁴⁶;

4) susținerea și coordonarea organizării activităților de informare a copiilor și părinților/îngrijitorilor acestora, membrilor comunității privind modul de sesizare a cazurilor suspecte de violență, neglijare, exploatare și trafic al copiilor, precum și cadrul legal în domeniu⁴⁷.

Secțiunea 2. Activități de prevenire în comunitate și rîndul grupurilor țintă

⁴⁴ Art. 17 din Legea nr. 320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului

⁴⁵ Art.8 din Legea nr.140 din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți;

⁴⁶ Dispoziția IGP/MAI nr. 34/4-231 din 12.02.2014, cu privire la aprobarea Instrucțiunilor ce vizează implementarea noului concept de activitate în domeniul prevenirii delincvenței în rîndul copiilor și victimizării acestora a Biroului siguranță copii din cadrul subdiviziunilor teritoriale ale Poliției;

⁴⁷ P.39 alin. 4) din Hotărîrea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului;

32. În cadrul posturilor/sectoarelor/Inspectoratelor teritoriale de poliție, informarea grupurilor țintă (copiilor și părinților/îngrijitorilor) va fi făcută și prin intermediul panourilor de informare care vor conține informații (inclusiv numere de telefoane) care vor explica unde și cum se poate apela pentru a raporta un caz și pentru a primi ajutor.

33. Angajații poliției contribuie și participă la activitățile de informare și sensibilizare a populației din comunitate, grupurilor de risc (copiilor și părinților/îngrijitorilor), în aspecte ce țin de: a) prevenirea și combaterea violenței, neglijării, exploatării și traficului, b) prevenirea faptelor ilicite generatoare de infracțiuni și contravenții; c) combaterea comportamentului delincvent în rândul minorilor și victimizării, organizate la nivel local de către instituțiile de învățământ, instituțiile publice cu atribuții în protecția drepturilor copilului, asociații obștești și servicii sociale specializate din comunitate⁴⁸.

Secțiunea 3. Activități de prevenire a revictimizării

34. Fiecare copil victimă care intră în contact cu Poliția trebuie să fie tratat cu seriozitate, grijă, sensibilitate, echitate și respect în cadrul oricărei proceduri sau cercetări. Credibilitatea declarațiilor și probelor prezentate de copil trebuie să fie evaluată corect și atent, acestea nu trebuie niciodată să fie considerate invalide sau neveridice numai din motivul vârstei copilului.

35. Comunicarea angajaților poliției cu copiii victime ale abuzului se va realiza într-un spațiu prietenos, de preferat în afara sectorului/Inspectoratului de poliție, într-un mod adaptat vârstei și gradului de maturitate al acestora, într-un limbaj pe care ei îl pot înțelege, ținându-se cont inclusiv nevoile speciale ale copiilor care au o dizabilitate fizică/mintală, sau care au dificultăți de comunicare.

36. În cazul în care copilul victimă a violenței a săvârșit o infracțiune asupra abuzatorului în condiții de autoapărare, angajații poliției vor trata copilul ca pe o victimă, nu ca pe un infractor și vor asigura toate probele pentru demonstrarea poziției de autoapărare.

37. În cazul în care abuzatorului îi este schimbată măsura preventivă în arest la domiciliu sau de cercetare în libertate/este eliberat înainte de termen, angajatul poliției va asigura și monitoriza securitatea copilului victimă, inclusiv va anunța autoritatea tutelară locală despre aceasta.

38. Pentru a asigura confidențialitatea copiilor victime și a preveni revictimizarea lor, angajații Poliției vor restricționa accesul mass-media la aceștia și nu vor oferi date sau alte informații care ar conduce la recunoașterea identității

⁴⁸ P.11 lit. c); e) și f) și p.12 lit. e) și f) din Ordinul MAI nr. 254 din 03.09.2014, cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției; Dispoziția IGP/MAI nr. 34/4-231 din 12.02.2014, cu privire la aprobarea Instrucțiunilor ce vizează implementarea noului concept de activitate în domeniul prevenirii delincvenței în rândul copiilor și victimizării acestora a Biroului siguranță copii din cadrul subdiviziunilor teritoriale ale Poliției;

lor (cum ar fi descrierea detaliată a copilului sau a familiei lui, fotografii ale acestuia, înregistrări audio și video, etc.).

Secțiunea 4. Monitorizarea mecanismului de cooperare la nivel sectorial

39. La nivel sectorial, în cadrul unităților administrativ teritoriale, monitorizarea mersului mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului este realizată de către angajații Biroului Siguranță Copii al IP teritoriale Serviciile siguranță copii din cadrul DP/IP⁴⁹. La nivel național aceasta este realizată de către Secția siguranță copii a Direcției generale securitate publică din cadrul IGP/MAI.

40. Birourile siguranță copii din cadrul DP/IP, lunar colectează și expediază în adresa DGSP din cadrul IGP/MAI, conform formularelor prestabilite în acest scop, date privind evoluția următorilor indicatori (inclusiv cu dezagregări disponibile) privind: numărul cazurilor de violență, neglijare, exploatare și trafic a copiilor sesizate/autosesizate; examinate, inclusiv în cadrul EMD și raportate autorității tutelare; care au condus la începerea urmăririi penale sau aplicarea măsurilor de constrângere contravenționale; care nu s-au confirmat sau au fost referite la alte servicii din comunitate după competență.

41. Informația colectată de către DGSP din cadrul IGP/MAI este sistematizată, și raportată anual sau la solicitare Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei, Consiliului raional/municipal/local⁵⁰, etc.

⁴⁹ P. 10 din Ordinul MAI nr. 254 din 03.09.2014, cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției; Cap. I, p.1 și p. 9 din Dispoziția IGP/MAI nr. 34/4-231 din 12.02.2014, cu privire la aprobarea Instrucțiunilor ce vizează implementarea noului concept de activitate în domeniul prevenirii delicvenței în rândul copiilor și victimizării acestora a Biroului siguranță copii din cadrul subdiviziunilor teritoriale ale Poliției;

⁵⁰ Art. 20 din Legea nr.140 din 14.06.2013, privind protecția specială a copiilor în situații de risc și celor separați de părinți; p. 5 din Hotărârea Guvernului nr. 270 din 08.04.2014, cu privire la aprobarea mecanismului intersectorial de cooperare pentru identificarea, evaluarea, referirea, asistența și monitorizarea copiilor victime și potențiale victime ale violenței, neglijării, exploatării și traficului; p.8, lit.a), p.10, lit.b) din Ordinul MAI nr. 254 din 03.09.2014, cu privire la aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare al Direcției generale securitate publică a Inspectoratului General al Poliției; Capitolul III din Dispoziția IGP/MAI nr. 34/4-231 din 12.02.2014, cu privire la aprobarea Instrucțiunilor ce vizează implementarea noului concept de activitate în domeniul prevenirii delicvenței în rândul copiilor și victimizării acestora a Biroului siguranță copii din cadrul subdiviziunilor teritoriale ale Poliției;